

העלון השבועי שלך

מאורות שלום

❖ יוצא לאור ע"י בית המדרש אור שלום ❖ קרית ארבע ת.ד. 88 מיקוד 90100 ❖ העורך: בן ישי עוזיהו ❖ כתובת אתר אינטרנט <http://www.ohrshalom.net> ❖ כתובת דואר אלקטרוני info@ohrshalom.net

נר ה' נשמת אדם
העלון יוצא לעילוי נשמת
חיילי צה"ל שמסרו נפשם על קידוש ה'
ולעילוי נשמת מירה בת אביגדור ז"ל
ת.נ.צ.ב.ה

מאורות הדרש

מצוות ישוב ארץ ישראל צריך לקיימה בשמחה כנאמר בפרשתנו: "והורשתם את הארץ וישבתם בה כי לכם נתתי את הארץ לרשת אותה" (לג, נג).
בענין קיום מצוה זו כתב הרמב"ן: על דעתי זו מצוות עשה היא. יצוה אותם שישבו בארץ וירשו אותה כי הוא נתנה להם ולא ימאסו בנחלת ה' וכו'. ומה שהפליגו רבותינו במצות הישיבה בארץ ישראל ושאסור לצאת ממנה. וידונו כמורדת - באשה שאינה רוצה לעלות עם בעלה לארץ ישראל. וכן האיש - בכאן נצטוינו במצוה הזו. כי הכתוב הזה היא מצוה עשה, עכ"ל.
וזה לשון השל"ה (בשער האותיות אות קדושה): "השי"ת נתן לנו ארץ קדושה שהיא מקודשת מעין קדושת גן עדן, וכמו שכתבו ביחזקאל (לו, לה): "הארץ הלזו... היתה כגן עדן". ואף עתה בחורבנה מכל מקום היא בקדושתה. והיא ארץ אשר ה' דורש אותה, וארץ העמים ארצם טמא, וכל ישראל אשר שם אין באפשרות לתפילתם שיעלו למעלה אם לא שישלחו תפילתם דרך ארץ הקדושה לירושלים, ומשם למקום קדש הקדשים, כי זה שער השמים, זולת כמה מעלות טובות למקום הקדוש הזה".
בספר חרדים כתב: "מצות ישיבת ארץ ישראל - כל עת ורגע שהאדם בארץ ישראל הוא מקיים מצוה זו. ולרמב"ן מצוה זו במנין תרי"ג. וידוע שעיקר שכר המצוה על השמחה הגדולה, כדכתיב בפרשת כי תבוא (דברים כח): "תחת אשר לא עבדת את ה' אלוהיך בשמחה וגו'". אם כן צריך היושב בארץ ישראל להיות שמח תדיר במצוות התדירה, באהבתו אותה. וגם צריך להיות ירד וחרד, דכתב הרשב"י: "כל פקידא דלאו איהו ברחמינו ודחילו לא פקידא היא". לכך אמרו באבות דרבי נתן: "הוי שש וחרד על המצוות".
בספר "עבד המלך" הוסיף על הדברים הנזכרים ואמר שמי שנולד בארץ ישראל או שבא לארץ בקטנותו ונתגדל בה, צריך שיזהר מאד שלא תהא ישיבתו בארץ כמצות אנשים מלומדה מפני שנולד בה או נתגדל בה, אלא יכוין בישיבתו בארץ לקיים מצות ה' יתברך שאמר לנו "וישבתם בה". ובכל יום בברכת המזון אנו אומרים "נודה לך ה' אלוהינו על שהנחלת לאבותינו ארץ חמדה טובה ורחבה". ויש לומר זאת מעומק הלב ולשבח השי"ת על המתנה הטובה והיקרה הזאת ועל שזכינו להיות מיושבי ארץ הקודש ולקיים בכל עת ובכל רגע מצוות עשה הגדולה של ישיבת ארץ ישראל. ובאמת כך מפרש בחתימת הברכה: "ואכלת ושבעת וברכת את ה' אלקיך על הארץ הטובה אשר נתן לך".

מאורות הפרשה - "אלה המצות והמשפטים"

"אלה המצות והמשפטים אשר צוה ה' ביד משה אל בני ישראל בערבת מואב ל ירדן ירחו" - אמר האדמו"ר זיע"א שספר במדבר מסיים את הגלות שבמדבר, ומכאן אנו מתכוונים לכניסה לארץ ישראל. כובשים בעבר הירדן, ומתכוונים למצוות "והורשתם את הארץ" כאשר כתב הרמב"ן, היא "מצוה לדורות, מתחייב כל אחד מאתנו אפילו בזמן הגלות". אך בהיות א"י ארץ החיים. כנאמר "אתהלך לפני ה' בארצות החיים", ודרשו חז"ל זו ארץ ישראל. ועל חיייהם של ישראל נאמר "ואתם הדבקים בה' אלוהיכם חיים כולכם היום". הרי חיינו תלויים בדבקות בה' מחד, ובא"י מאידך. כי אם ח"ו יחסאו ישראל בארמון המלך יגברו הקליפות וארץ ישראל אינה יכולה להיות בבחינה של "שפחה תירש גבירתה" וכנאמר "ולא תטמא את הארץ אשר אני שוכן בתוכה" וזו כל מהותה של הארץ - שהיא מקום השראת שכינה. וכבר נאמר בחז"ל שזו הארץ אשר "לפני ה'". ועל כן "יוצא קין מלפני ה' - שגרשו מא"י. והוא הנרמז בבניא יונה "ויקם יונה לברוח תרשישה מלפני ה'". שברח מארץ הנבואה כדי לא להתנא. זו הארץ אשר ה' דורש אותה מראשית השנה ועד אחריתה, ועיני ה' בה. על כן חיייהם של ישראל בגו"ר אינם אלא במקום זה. וכמו שהדגים לא יכולים לחיות מחוץ למים, כך ישראל אינם יכולים לחיות חיים מלאים בגשמיות ורוחניות כראוי אלא בא"י. וכתב הרמב"ן [בסוף פרשת בחוקתי] "ואי אפשר לפרש בענין הארץ יותר, אך אם תזכה להבין הארץ הראשונה הנזכרת בספר בראשית, תבין סוד נשגב ונעלם ותבין מה שאמרו רבותינו, כי מקדש של מעלה מכון כנגד מקדש של מטה". כי בחינת מקורה של קדושת א"י היא בעולם העליון, בראשית הבריאה, וכשם שביהמ"ק מכון כנגד ביהמ"ק שלמעלה. והם דברי ה"שפת אמת" את המקרא שבפרשתנו "זאת הארץ אשר תפול לכם בנחלה", ושאל המדרש, וכי הארץ נופלת? ופירש השפת אמת את תשובת המדרש, שכל זמן שהכנענים היו בה, לא נוצרו הכלים לקלוט את קדושת הארץ העליונה, וממילא אין קדושה למטה, אך ברגע שישראל נכנסים לארץ, נופלת הארץ העליונה ומתחברת עם התחתונה, ונוצרה התאמה בין העליונים לתחתונים. על כן בסיום הגלות וטרם הכניסה לארץ הקודש אומרת התורה לכל אשר ישראל יכונה "אלה המצות והמשפטים אשר צוה ה' ביד משה אל בני ישראל בערבת מואב ל ירדן ירחו" כי הם הכוח המגן והשומר מפני נפילת הקדושה לקליפה, והם המגן והתריס בפני הפורענות, כדברי האורח חיים הקדוש שמילת מצוה יש בה אותיות שם הוי"ה באתב"ש, כי הם נוגעות באותיות ו"ה אל חיי הגשם בעוה"ז ואילו אותיות י"ה מרמזים אל העולמות העליונים. וכבר ידוע כי שם הוי"ה מאיר בכל עולם, דהיינו י' באצילות, ה' ראשונה בבריאה, ו' ביצירה וה' אחרונה בעשייה. ועל כן בדבקות ובקידוש החומר ע"י המצוות מתקיים העולם כולו שיונק את כוחו מארץ ישראל מקור ושורש הבריאה כולה. לכן ציוה "אלה המצות והמשפטים אשר צוה ה' ביד משה אל בני ישראל בערבת מואב ל ירדן ירחו" במספר "מכוון ועשיתם אתם למען תשכילו את כל אשר תעשון".

מאורות היכל הברכה למהרי"א מקומרנא

"ויסעו ממקהלת ויחנו בתחת" [עיין תולדות יעקב יוסף פרשת בראשית] משם מרן שבאות תי"ו נבראו עולמות תחתיות שנקראו מלכות דמלכות.

ונסתתר בכמה כסויין וקליפין, ומיד שידע אדם שהקב"ה בעצמו מסתתר שם ואלופו של עולם הוא ממש בכל תנועה, ומיד יתפרדו כל פועלי און, ונתגלה האור של צת"ג [צ"דקתך ת"מיד ג"מלם] האר פניך, ואז נתקשר מדרגה התחתונה באין עליון, וזהו "ויחנו בתחת" אות תי"ו – עשו שם חניה בתחתית המדרגה ששם כמה הסתרות וכמה התגברות הרע, ובאמונה גדולה שאלופו של עולם שם יתפרדו כל פועלי און ונתגלה האור.

מאורות הסיפור החסידי – כוחה של אי נקמה

מסופר על משפחה מסויימת שהתגוררה בירושלים העתיקה לפני למעלה מתשעים שנה. באותה תקופה יום כביסה למשפחה היתה זאת מהעבודות הקשות במשק הבית. עקרות בית של היום עם מכונות הכביסה האוטומטית וחצי אוטומטיות, לא יכולות לתאר לעצמן מה הקשיים שהיו כרוכים בעבודה מאומצת זו שכמעט כל בני הבית התפנו לכך.

ובכן, בשעה טובה ומוצלחת אחרי כשש שעות עבודה מפרכת, תלתה עקרת הבית כנגד השמש שני חבלים מלאים בכביסה על שתי קורות לאורך החצר. בצהרי היום נכנסה אחת השכנות בחצר כשהיא צועדת לבית. נראו לה משום מה שתי הקורות האלכסוניות וחבלי הכביסה התלויים עליהם כמפריעים לה בדרך הילוכה, וכי המעבר בחצר לא מספיק רחב לה לעבור בו.

במקום לקבל זאת בהבנה ולשמור על יחסי אנוש בין שכנים, ולכוף מעט את הראש כדי לעבור ברגע קט, תקף אותה יצרה ואחזה בולמוס של כעס ונקימה. נכנסה בזריזות לביתה, תפסה מספריים יצאה לחצר וחתכה את שני החבלים מלאי הכביסה. כל הכביסה הצחה והנקיה לאחר עמל מפרך, נפלה ברעש בחצר הבלתי מרוצפת.

האשה בעלת הכביסה עמדה כרגע המומה בפני מבחן אש. לפי טבע האדם הייתה לכאורה צריכה להתפרץ בצעקות וקללות על השכנה ופעולתה המרושעת, כל היצרים האפלים התלקחו בקירבה דרוכים כאש עצורה. אך האשה לפתע שאבה כוחות אדירים ממעיי אמונתה הצרופה והזכה. תוך כדי שניות גורליות גועשות התגברה על הנסיון המר, חסמה את שפתיה והצדיקה עליה את דין שמים. מסתמא זה מגיע לי ותהא צרתי כפרתי.

היא אספה את הכביסה מהרצפה, שטפה והסירה את הלכלוך, חיברה וקשרה את החבלים והלכה למגרש שכונת "בית מחסה", ותלתה שוב את הכבסים בככר הגדולה. בשעות הערב הביאה את הכביסה היבשה לביתה במצב רוח טוב.

פרשת הנסיון טרם באה לסיימה. בעלה של האשה חזר הביתה אחר תפילת ערבית, והיא לא מספרת ומגדת לו ממה שקרה לה בחצר, דומה כי הנסיון השני גדול הוא מהראשון, כי הרי "דאגה בלב איש ישיחנה". ומה עוד שמקרים כאלו עתידיים לקרוא לה בעוד ימים ספורים מאותה שכנה רעה. אולם היא מתאפקת שנית ושותקת. הדבר היה נשאר בהעלם, לולא אותה שכנה עצמה שנכנסה בלילה מבוישת לבית חברתה וביקשה לסלוח לה מאותה תקרית מכוערת. היא סיפרה, כי בתחילת הלילה קיבל הילד שלה חום גבוה מאוד באופן פתאומי, והיא תולה זאת כעונש מן השמים על רשעותה היום בצהריים.

אותה צדקנית גבורת הרוח, זכתה ולשנה הבאה נולד לה בן שהיום הוא אחד מגדולי הדור היושבים ראשונה בממלכת התורה. כמה מאושרת הרגישה אשה זו כעבור אותו רגע, בו יכלה להתפרץ בחמת זעם ובכי היסטרי, אולם היא העדיפה את דרך התורה; לבלום עצמה בשעת מריבה! בסופו של דבר לא התחרטה מצעדה הנכון.

מאורות היכל הברכה למהרי"א מקומרנא

"והיה אשר תותירו מהם לשכים בעיניכם ..."

תותירו מלא ואו ומלא יוד .... והוא השפע היורד לשבעים שרים, ואם היו תתרו חסר לא היה מזיק, כי בהכרח ליתן להם חיותם ההכרחי, עד בא דבר המלך לקיים בלע המות לנצח.

להמית כל הרע והקליפות, אבל על ידי חטאים ועונות תותירו מלט ואו, יקבלו שפע רב ויינקו מן הקדושה מן ואו יוד עיקר השפע, אז בודאי יהיה לשכים בעיניכם.